

Иоан Асен изгледа с бащинско благоволение първенеца си. Сякаш му взимаше думите от устата. Дори казваше неща, които той не би изразил така рязко.

- На всичките ли? - попита кротко легатът.

- По възможност... - каза буйният престолонаследник.

Настъпи мълчание. Ирина дигна побледняло лице. Да си отиде ли вече? Не беше ли достатъчно това, което бе чула? Защо да се одързостява безполезно? Тя понечи да се отдръпне назад и да спусне завесата, ала гласът на Нарьо дьо Туси я спря отново, като закована на мястото ѝ.

- Според уговореното, аз приемам онази точка от договора, която се отнася до женитбата ми с превисоката дъщеря на куманския господар. Тази вечер имах щастието да говоря с благодетелната и не нагледна девойка - която превзе сърцето ми. Затова имам чест да поискам ръката на светлата княгиня Елтани.

Последваха шумни и весели възкличания.

- Ала тя ще трябва най-напред да приеме християнската вяра и да промени името си... - каза легатът.

- Прието... - отговори тържествено княз Иона и жълтото му лице, покрито с белези от заздравели рани, се разпъна в радост. Ще я наречем Анна, в чест на боголюбивата царица.

Дали княз Петър усети, че сега ще стане въпрос и за един възможен годеж между него и дъщерята на Елизабет ^{дъ} Куртене - Булгунд, която бе сестра на младия император, или песните, които се чуваха от време на време да се издигат откъм изпълнените със светлини, глъч и смях градини, мамеха младата му кръв, но той каза бързо:

- Извинявам се. Мога ли да сляза вече долу? Трябва да нагледам дали нашите високи гости прекарват приятно часовете си...

Царят му даде знак, че е свободен.

Когато Петър отмахна завесата и пристъпи в стаята, която